ОНУ імені І. І. Мечникова • Факультет журналістики, реклами та видавничої справи • 6 група

МОМЕНТАЛІСТ

ЧУЄМО • БАЧИМО • ВИСВІТЛЮЄМО

У цьому випуску:

с.2

Versus по-християнськи

Маюмі Маруяма про свободу преси сьогодні

с.3

с.3 *Крихкий кришталь – дитяча психіка*

Чорне море є знову безпечним для розвитку туризму

с.4

с.4 *Бенедикт Герман: «Реформа по-українськи має потенціал»*

Побудуй стратегію свого майбутнього

с.5

с.5 *Як пройти співбесіду: професійні поради від HR-менеджера*

Хочете, щоб Вас почули? Дійте!

с.6

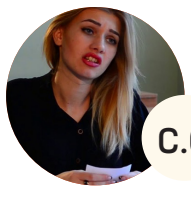
с.6 *А ти впізнав себе?*

Яблуневий вікенд

с.7

с.7 *Подорож до Умані*

Дорогі студенти!

Перед вами — новий номер журналу «Моменталіст», в якому ми намагалися зібрати найрізноманітніші і найцікавіші матеріали. Сівши зручніше в улюблене крісло з чашкою гарячого чаю саме цієї холодної осені вам буде що почитати, щоб насититися інформацією і розслабитися.

Доля підкидає чимало проблем в людське життя, і кожному з нас доводиться навчитися з ними справлятися. Студенти грузнуть у навчанні, перебувають у вічному пошуку роботи, відповідній студентському графіку, забувають подзвонити мамі і побачитися з друзями, проживаючи життя в прискореному темпі. Таким людям варто було б частіше нагадувати про те, що ми проживаємо всього одне життя і заповнювати її треба яскравими фарбами, а не проблемами сірих буднів.

Прочитавши нашу газету, студенти в пошуках роботи зможуть детальніше дізнатися про те, як успішно пройти співбесіду; студенти, які бажають стати освіченими, зможуть з'ясувати, як побудувати свою стратегію майбутнього; студенти, які мріють бути авторитетними і привабливими суспільству, після прочитання наберуться потрібних навичок і відчують на собі зміни. А зміни – це завжди на краще!

Ми постаралися охопити найцікавіші теми для прочитання саме для вас. Наша газета живе, розвивається, набирає силу. І сподіваємося — з кожним номером зростає і ваш інтерес до неї.

Катерина Голинська

Versus по-християнськи

Для ратифікації томосу УПЦ КП, УАПЦ і УПЦ мають скликати спільний Собор і визначити, як існуватиме далі вже єдина православна організація. Доки не проголошено створення нової церкви з визначеною назвою; не розроблено чинний статут; не обрано голову єдиної помісної церкви; спробуємо розібратися, як передвиборчий проект Петра Порошенка робить з вірян цапа-відбувайла і під чиєю шапкою кожна з церков бачить шлях до спасіння?

Українська православна церква Київського патріархату

Основною тезою даної релігійної організації з питання томосу є те, що створення єдиної помісної церкви — це прямий шлях звільнення від тенет Московської юрисдикції. Предстоятель церкви КП Філарет в ефірі Українського радіо назвав характеристики, яким має відповідати голова майбутньої церкви: «Варто мати богословську освіту, варто знати церковні канони, варто мати досвід керування не єпархією, а церквою. А якщо досвіду немає — діла не буде», — заявив Філарет. Що ж стосується «колег» за віросповіданням, то митрополит дав чітко зрозуміти, що достойнішої кандидатури ніж він сам годі й шукати, акцентувавши увагу на недосвідченості предстоятеля УАПЦ Макарія в керуванні церквою, що бачимо із заяви вище. Що й говорити про кандидатів від УПЦ, яку за відсутності знання, більшість іменує як «МП». Хоча, у Міністерстві юстиції така релігійна організація як «УПЦ МП» не зареєстрована. На неї УПЦ КП ставить найменші ставки адже, очевидно, представники «прокремлівської» церкви на об'єднавчому Соборі будуть в меншості так само, як і архієреї від УАПЦ. Речник КП, архієпископ Чернігівський і Ніжинський Євстратій Зоря активно коментує ситуацію у своєму Facebook. Він стверджує, що Синод «УПЦ МП» повторює політику Кремля — самоізоляція у відповідь на законні рішення міжнародної спільноти. «Патріарх Кирил з 1991 р. особисто є архітектором розділення Української Церкви. Тому йому важко визнати провину за 27 років хибної діяльності, яка затягла всю повноту Православ'я у конфлікт. Але після нього ситуація рано чи пізно буде вилікувана і РПЦ повернеться у спілкування», — написав він.

Що ж стосується статусу УПЦ, за словами Філарета, це має бути Російська православна церква в Україні — саме таку назву він пророкує «колегам» після Собору. Нагадаємо, відповідно до вимог Константинополя у наданні томосу, очільником об'єднаної помісної церкви може бути лише митрополит. Так, Синод УПЦ КП переробив титул свого предстоятеля для відповідної посади. Відтепер, для спілкування з іншими помісними православними церквами використовується «Блаженніший архієпископ (ім'я), митрополит Київський і всієї Русі-України», для своїх же панотця називатимуть (скорочено) «Святіший (ім'я), патріарх Київський і всієї Русі-України». Варто зазначити, що нове титулування включає і дві православні святині, які по нині знаходяться у лоні УПЦ (Онуфрія), а саме — Києво-Печерська і Почаївська лаври. Повна назва титулу така: «Святіший і Блаженніший (ім'я), архієпископ і митрополит Києва — матері міст Руських, Галицький, патріарх всієї Русі-України, Свято-Успенської, Києво-Печерської та Почаївської Лавр Священноархимандрит».

Українська автокефальна православна церква

Цій релігійній структурі, на відмінну від УПЦ КП, уже майже 100 років. І, здавалося б, права на очолення нової помісної церкви митрополит Макарій має не менші. Однак, ті ж амбіції, що були покладені у відділення від УПЦ і створення УПЦ КП у 1992 році, гальмують процес об'єднання і зараз. Філарет не поступиться престолом і нізащо не складе з себе патріарших повноважень. Занепокоєння ситуацією предстоятель УАПЦ висловив в ефірі телеканалу Еспресо TV. Приголомшений риторикою Філарета, митрополит Макарій наголосив, що у питанні Об'єднавчого Собору «не треба лукавити». «Поспілкувався з Філаретом перед Софією у неділю, 14 жовтня, на Покрову. Мене вразило це спілкування. Коли ми зустрілися, патріарх Філарет звернувся до мене: «Терміново потрібно Собор збирати». Я кажу: Собор збирати — статуту немає. Він відповідає, що статут є у нього. Я відповів, що статут у мене теж є, але з двох статутів потрібно зробити один. Тоді він відповів, що його статут буде і назва церкви, яка в статуті теж буде», — розповідає очільник автокефалів. Щодо передачі Андріївської церкви Вселенському патріархові, за що проголосував уряд з барського плеча, то УАПЦ уже «дала заднюю», аргументуючи, що, мовляв, єдиний кафедральний собор УАПЦ і той забрали. Макарій нарікає, що його ввели в оману, обіцяючи дати натомість інший храм, чого так і не зроблено.

Діалог між УАПЦ і УПЦ КП, за словами перших, триває вже 15 років. Річ у тім, що амбіційність і пристрастя Філарета перешкоджають процедурі об'єднання, адже це справа 3-х сторін. «Усі ці питання, які піднімає Митрополит Макарій, — усі

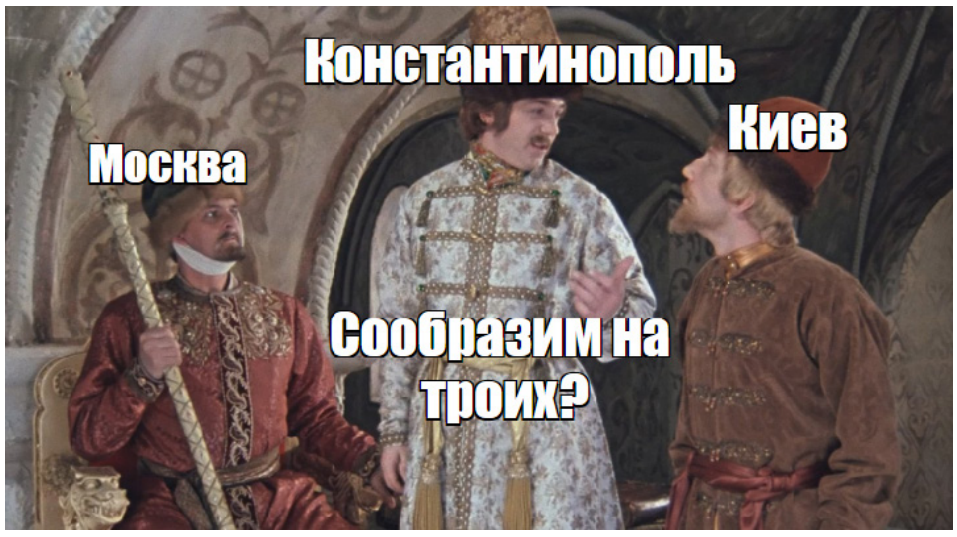

вони будуть вирішені на архієрейському Соборі. Не до Собору, а на Соборі», — прокоментував Філарет в ефірі Українського радіо. За його словами, від УПЦ КП очікується 40 архиєреїв, від УАПЦ – 14 архиєреїв, і приблизно 10 від УПЦ (Онуфрія). Постає питання легітимності такого «рівноправного» Собору. Дедалі більше експертів у ЗМІ висловлюються, що мова йде не про об'єднання, а про приєднання усіх ПЦ до КП під зверхністю Філарета. Постає питання узурпації українського православ'я.

Українська православна церква

Релігійна організація, яку, як сказано вище за незнання, більшість іменує як «МП». Запроваджена на Україні князем Володимиром Великим більше 1000 років тому. Очільник УПЦ, митрополит Онуфрій, у промові після урочистого богослужіння у кафедральному соборі Всіх святих землі Волинської у Луцьку заявив, що жодний томос від гріха не врятує. «Томоси якісь обіцяють — не зрозуміло що. Ми маємо всі свободи і незалежності: церковні, адміністративні. Ми самі робимо все, як вважаємо за потрібне. Але ми маємо молитовні зв'язки з усіма православними: і з Росії, і з Америки, і з Греції... І ці зв'язки не можна рвати в угоду комусь», — передає ВолиньPost. Мається на увазі перелік в диптиху (списку імен) очільників вищезгаданих церков під час Літургії. Як відомо, УПЦ не прагне об'єднання, адже вважає як УПЦ КП, так і УАПЦ розкольниками, які відійшли від лона Матері-Церкви. «Церква — одна, яка існує 2000 років. Ті, які з'явилися пізніше, — це і католицька церква, і протестантські церкви, вони вже не є церквами. Вони є, ну такими, «общєствами», які щось мають в собі... А для того, щоб спастися людині, їй потрібно мати чисту віру, без домішок людської мудрості. Тому що людська мудрість найвеличніша: вона несе в собі тління і смерть. А божественна премудрість несе в собі життя. Тому спасительною вірою є та, яка не має в собі домішок людської премудрості, мудрування людського», — додав митрополит.

Парафіяни УПЦ не схвалюють рішень Константинополя, називаючи Вселенського патріарха «єресіархом», оскільки він виходить за межу своїх повноважень. Так, за їх словами, він не лише незаконно зняв анафему з Філарета (а ця прерогатива відведена лише тому, хто її накладав), а й відкликав рішення Синодального листа 1686 року, виданого за обставин того часу, який надавав «право Патріарху Московському освячувати Київського митрополита, обраного собором духовенства та вірян його єпархії». Тепер це здійснюватиме Константинополь. Духовенство УПЦ не підтримує цього кроку, адже вважає його нелогічним. На їх думку, неможливо через століття переглядати рішення історичних документів. Це те саме, по суті, якби Порошенко скасував Переяславські статті, підписані Хмельницьким і анулював їх положення.

Що стосується реакції РПЦ на дії Константинополя, російський богослов і церковний діяч Андрій Кураєв в ефірі телеканала ZIK прокоментував власне бачення ситуації: «Реакція Московського синоду знаходиться поза рамками канонічного права і є політичною». Протодиякон підкреслив, що протягом історії Церкви влада завжди втручалася в її життя і постачала єпископів, що також неканонічно!

Чи повинно бентежити істинно-православне суспільство те, що в минулому столітті єпископи не поділили кукіль, їздять на дорогих іномарках, живуть не в дуже скромних апартаментах? Звісно, ні! Бо такі плінтусні питання хвилюють лише фарисеїв, які жодного стосунку до Церкви і її Бога не мають! Якщо ті, хто відвідують храм щонеділі/з року в рік і дійсно переймаються вічним «To be, or not to be?», то, можливо, варто припинити, або сісти за кандидатську «Критика церковного апарату, що допоможе спасінню на смертному одрі»? Прикро лише те, що ті, хто мав би бути взірцем для пастви, слугують антиприкладом того, що проповідував Христос і апостоли. По суті, якщо все є великим симулякром (про що дуже влучно написав Жан Бодріяр), то голос совісті має бути істинним, адже голос совісті — голос Бога. На жаль, політичні амбіції і геополітичні інтереси завжди були в кігтиках держави, для якої почуття віруючих — лише засіб. І чи це сусідня, західна або власна держава — питання риторичне. Але людина не зводиться до жодного зі своїх вчинків: на цьому засноване таїнство Каяття. Сподіватимемося, що всі «блукаючі вівці» примкнуть до своєї кошари, знайдуть свого Пастиря, духовно переродяться і не ловитимуть окунів до Другого Пришестя. Амінь! ;)

Вікторія Гапчук

Маюмі Маруяма про свободу преси сьогодні

В ОНУ імені І.І. Мечникова завітала американо-японська журналістка Маюмі Маруяма з лекцією про свободу засобів масової інформації англійською мовою. Вона розповіла, що свобода слова – для всіх, а свобода преси є не просто гарантом, а «головним гарантом конституційності демократичного ладу», який дозволяє поширювати ідеї, думки, інформацію через друковане слово без обмежень з боку влади. Що ж діється із свободою преси?

Перша поправка до Конституції Сполучених Штатів Америки повідомляє про те, що Конгрес не має права видавати закони, що обмежують свободу слова, друку й права народу мирно збиратися та звертатися до уряду з проханням усунути якусь кривду. Маюмі розповідає, що свобода преси в Америці була створена насамперед для того, щоб показати країну демократичною. Слід згадати серпневі «напади» на вільну пресу президента США Дональда Трампа. 16 серпня понад 330 видань вийшли у друк із публікаціями на захист свободи преси та того, що Трамп називає «фальшивими новинами». Президент Америки заявив про те, що журналісти є «ворогами» американського народу. У свою ж чергу заступник редактора видання «The Wall Street Journal» Джеймс Фріман сказав, що Трамп має право на свободу слова в тому ж обсязі, що й ЗМІ, які вступають з ним у полеміку.

Недовіра до журналістів набирає обертів як в Україні, так і в США. Інститутом соціології НАН України було проведено опитування, у результаті якого виявлено, що в першочерговано люди довіряють близькому оточенню. А вже потім – політичним партіям, Верховній Раді, судам, правлінню, президенту. У ЗМІ не критично низькі показники рівня довіри, але й не кардинально високі. Вони доволі стабільні. Зниження спостерігається впродовж останніх двох років. Чим більше журналістів будуть доносити точну, достовірну, чітку інформацію без порушення стандартів, тим більше суспільство буде довіряти пресі. Маюмі розповідає про випадки помилок в іменах, віці: у таких випадках в Америці завжди робляться публічні вибачення.

Загалом, на лекцію прийшло понад 15 чоловік, усі чудово розуміли один одного та відповідали на питання підняті американо-японською гостею.

«Лекція мені сподобалася тим, що вона була максимально інформативною й проводилася в інтерактивній формі, тобто відбувалась повна взаємодія між лектором і слухачами. Дуже цікаво було дізнатись про справжню американську журналістику, так би мовити, із перших вуст. Я залишилася задоволеною лекцією та вдячна Маюмі Маруямі за настільки корисні поради та пізнавальну інформацію про Америку і журналістику в цілому», – ділиться враженнями про лекцію студентка першого курсу Лойтра Євгенія.

Отже, лекція англійською мовою про свободу преси змогла зацікавити чималу кількість студентів, які із задоволенням вислухали відому журналістку та поповнили свій багаж знань з цієї теми.

Леонід Можегов

Крихкий кришталь – дитяча психіка

Про складність психіки людини можна розмірковувати довго та нудно. Проте, невігластво людини полягає в тому, як правильно виховати психічно здорову особистість, і вирішується звичайним розумінням та тим, наскільки важливо правильно знайти підхід до виховання зростаючого розуму.

У вирі життя не кожен здатен залізно вистояти проти метушні та стресу, особливо, якщо дитинство склалося не найкращим чином. Саме цей період є найважливішим у житті, та проблеми з психікою зароджуються ще з малечку, адже дитина – немов м'який пластилін, який ліпиться його ж батьками. Всесвітній день психічного здоров'я, який пройшов 10 жовтня, щоб привернути увагу до проблеми психічних захворювань, на жаль, не отримав належної уваги з боку громадських організацій та преси в Україні, що дуже даремно. Адже, якщо вірити статистиці, понад 1,2 мільйони українців страждає на психічні розлади, і це, звичайно, не тільки дорослі люди. В даному випадку буде актуальною фраза: «Головна небезпека для незміцнілої дитячої психіки – це неміцна доросла». Починаються розлади з небажання батьків усвідомлювати власні дії, а дитина, в свою чергу не розуміє чого саме від неї хочуть. Фахівці впевнені: будь-яке слово, сказане дитині, має свою цінність і свої наслідки, які впливатимуть на неї в майбутньому житті. Розглянемо таку фразу, сказану 6-річному хлопчику від матері: «Ти мамку-то свою до труни заженеш!» Не найприємніше, що можна сказати чаду, чи не так? Таким чином, батьки намагаються маніпулювати своєю дитиною, але подібні фрази є згубними для розвитку особистості. Саме ментальний тиск, який примушує дитину відчувати себе винуватою, є однією з причин психічних розладів. А потім, як по клацанню пальців, пролітає кілька років, та в об'єкті ментального насильства у вигляді дитини вже з'являються зачатки тих самих «нездорових симптомів», що й ведуть до подальшого «життя по похилій»: від депресії до цілком реальної шизофренії.

До 20 років людина формується як фізіологічно, так і психічно. І ось він! Найбурхливіший і непосидючий, і при цьому, найвідповідальніший вік, іменований пубертатним періодом. Із початком пубертату можуть пустити коріння розлади, які ніяк не виявляли себе раніше, та проявляється це як через вплив однолітків, так і через інтернет, який уже став невід'ємною частиною життя сучасної людини. Здебільшого, шкідлива інформація надходить саме з інтернету, та романтизація психічних розладів і депресивного стану не була такою популярною з часів субкультури «емо». Кожен підліток хоче виділитися, й ведмежу послугу йому, звичайно ж, дає тютюн і алкоголь, не виключення й наркотики. Здавалося б, вихід з такої ситуації знайти складно, але не дати доїсти підлітку «заборонений плід» все-таки можна. На це питання в підліткового лікаря Одеського обласного центру психічного здоров'я Сергія Горанського є своя думка: «Підлітковий вік – це вік ніжний, трепетний. Маленьке життя, за яке підліток встигає зазнати величезних змін, як у фізичному, так і психологічному плані. Якщо батьки будуть для нього не тільки суворими наставниками, але і найголовніше – дуже хорошими друзями, то цей вік стане для нього добрим і чудовим. Посил, перш за все, до батьків: будьте для своїх дітей друзями. Звертайте на них увагу, приділяйте їм увагу. Не 5 хвилин на тиждень, а бажано щодня. Діти цього вимагають, вони хочуть дружити з батьками і не тільки в тому плані, що батько повинен сказати йому "як правильно". Батько в першу чергу повинен пояснити, чому це неправильно, і бажано простими, доступними словами».

Статистика Всесвітньої організації охорони здоров'я свідчить про не надто обнадійливу правду: майже 10% медичних проблем у світі припадає на психічні захворювання. До того ж, кожен третій українець страждає від нервових розладів. Обставини з лікуванням та просуванням профілактики психічних захворювань в Україні залишає бажати кращого, а застарілих методів виховання із застосуванням фізичного покарання та ментального тиску вже давно пора викинути до смітника.

Давид Батищев

Фото автора

Чорне море є знову безпечним для розвитку туризму в Одесі

Найбільша у світі асоціація суб'єктів круїзного бізнесу MedCruise готова надати маркетингову платформу для просування інтересів чорноморських портів на глобальному ринку морського туризму. Про це 17 жовтня заявив президент MedCruise Айрам Діаз Пастор у своєму виступі на першому засіданні міжнародної робочої групи в Одесі з відродження круїзного судноплавства в Чорному морі – MedCruise Black Sea Working Group Meeting. У дискусії за круглим столом взяли участь представники адміністрацій пасажирських портів України, Болгарії, Румунії, директори туристичних та судноплавних компаній та інші фахівці галузі круїзного туризму.

Як зазначалося у виступах учасників зустрічі, зростання політичної напруги у чорноморському регіоні п'ять років тому спричинило припинення розвитку круїзного бізнесу. Однак сьогодні ситуація з безпеки стабілізувалась і настав час провідним пасажирським портам Чорного моря об'єднати свої зусилля задля повернення «білих пароплавів» на маршрути, що пролягають на північ від Босфорської протоки. «Безумовно, питання безпеки туристів для нас стоїть на першому місці, – зауважив у своєму виступі зам. міністра інфраструктури України **Юрій Лавренюк**. – На сьогодні міністерством проведена робота, щоб кожен порт, кожен термінал мав свій план захисту портових засобів. Ви погляньте сьогодні на Одесу. У місті встановлено тисячі відеокамер, історичний центр постійно патрулює поліція, прояви вуличної злочинності розкриваються буквально по гарячих слідах. Сьогодні морська столиця нашої держави за рівнем безпеки займає десь друге-третє місце серед великих міст. І цю інформацію ми повинні доводити нашим партнерам – судноплавним компаніям, які планують круїзні маршрути у Європі».

У контексті дискусії з проблем відновлення круїзного судноплавства учасники зустрічі звертали увагу на прорив Одеси у сфері туристичного сервісу. Так, за словами заступника Одеського міського голови **Павла Вугельмана**, сьогодні чорноморська столиця України здатна усі 365 днів на рік приваблювати туристів цікавими заходами: виставками, концертами, фестивалями і т.п. Змінюється на краще зовнішній вигляд міста, щороку реставруються 30-50 фасадів у історичному центрі, побудовані нові набережні, реконструйовані пам'ятки садово-паркового мистецтва, садово-паркового мистецтва, а прийняті нещодавно Верховною Радою зміни до законодавства відкривають можливості для покращення ситуації з місцями для паркування екскурсійних автобусів.

Впродовж цієї теми начальник адміністрації Одеського порту **Ігор Ткачук** дещо відкрив завісу над програмою розвитку пасажирського комплексу порту. Зокрема було сказано про реалізацію інвестиційних проектів з реконструкції концертно-виставкового комплексу морського вокзалу, привокзальної площі, проведення переговорів з французькою компанією про відновлення роботи готелю «Одеса», який простоює з 2011 року. Також він запропонував учасникам зустрічі обговорити можливості розширення спектру туристичних програм регіону з огляду на те, що вже сьогодні ринком затребувані сервіси, орієнтовані не лише на потреби і вподобання західного туриста.

Учасники засідання MedCruise Black Sea Working Group Meeting в Одесі затвердили програму подальшої діяльності міжнародної робочої групи, спрямовану на залучення компаній-туроператорів на ринок Чорного моря та підписали спільного листа, адресованого круїзним лініям. У листі зокрема йдеться про те, що басейн Чорного моря є безпечним для розвитку круїзного бізнесу і на сьогодні немає жодних чинників, які б негативно впливали на відвідання чорноморських портів пасажирськими суднами.

У протоколі заходу зазначено бажання сторін зробити засідання робочої групи круїзних портів Чорного моря щорічними.

Олександра Завеліон
Фото: Дана Павлова

Бенедикт Герман: «Реформа по-українськи має потенціал»

Децентралізація – одна з найбільш масштабних реформ, яка повинна повністю змінити систему управління. Це може бути досягнуто шляхом побудови ефективної системи влади на всіх рівнях: громада – район – область. Чому вона є важливою для українців, розповів студентам ОНУ імені І. І. Мечникова та всім охочим перший секретар із питань децентралізації та секторних реформ Представництва Європейського Союзу в Україні Герман Бенедикт.

Під час зустрічі було сказано, що грамотно проведена фінансова децентралізація спрямовує національну економіку в бік зниження корупції та стабільного економічного зростання. Щоб аудиторія розуміла про що йде мова, Герман Бенедикт навів приклади декількох країн Європи, що допомагають зрозуміти, як має виглядати розумна модель децентралізації.

Для детального аналізу візьмемо країни, наприклад, Португалію і Швецію. Економічна політика кардинально відрізняється. У Португалії місцева влада має мало повноважень. Майже всі питання вирішуються через столицю Лісабон, а не на місцевому рівні. Фактично місцеві органи влади не переймаються розвитком місцевого бізнесу, оскільки всі податкові надходження залишаються в столиці. На відміну від Португалії, у Швеції високий рівень децентралізації,

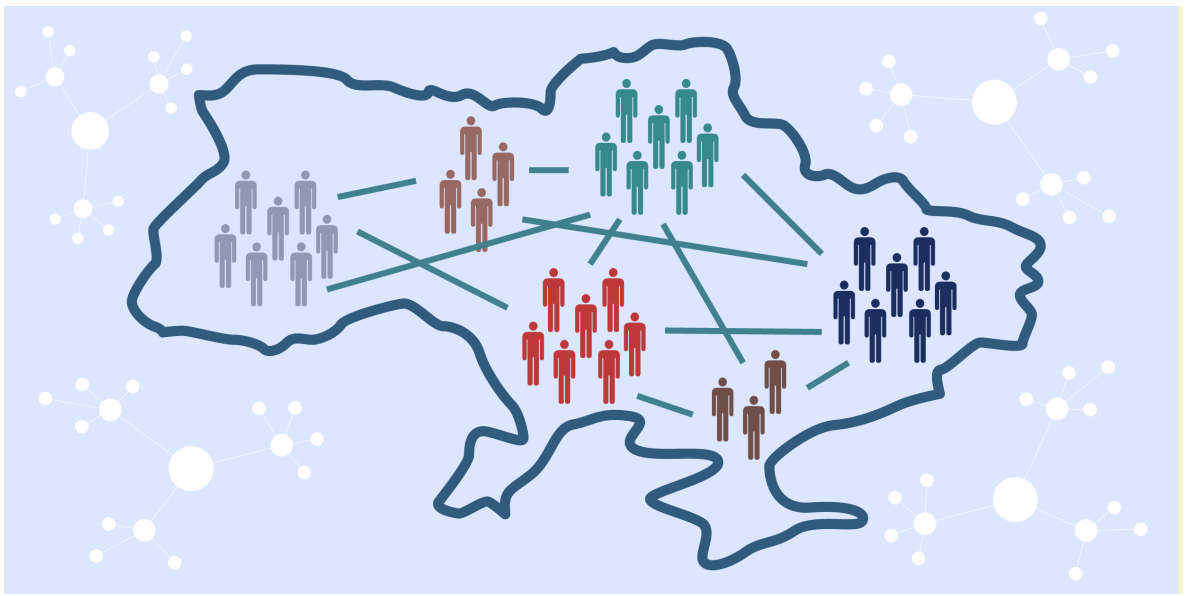

тому що надходження податку залишається на місцевому рівні. І вся територія країни має переваги розвиватися не тільки у столиці, а й у найвіддаленіших куточках.

Україна вже почала реформу, але результат поки незначний. На все потрібен час. Для повного процвітання економіки необхідно, щоб у кожному містечку, районі, селищі була фінансова незалежність. Слід зауважити, якщо управлінські структури почнуть діяти по всій території, то місцева влада природним шляхом викорінить корупцію.

Перешкодою функціонування механізму децентралізації може стати те, що значна частина доходів зараз прихована від держави. Через це люди не хочуть сплачувати податки. Але для того, щоб вирішити цю проблему, необхідно лише кілька місцевих політиків, які будуть чесно сплачувати податки в обмін на чесну працю з покращенням життя міста. Надаючи приклад іншим, може початися конкуренція між місцевими органами влади. До речі, чим ефективнішим й проозорішим, тим швидше в регіоні з'являться нові підприємства. Надану інформацію можна було почути 18 жовтня 2018 року в ОНУ імені І. І. Мечникова.

Юлія Виноградова
Фото : https://uk.etcetera.media

Як пройти співбесіду: професійні поради від HR-менеджера

Як влаштуватися на престижну посаду, правильно скласти резюме та пройти всі етапи співбесіди? На ці та інші запитання відповіли Юлія Шевченко, голова HR-відділу, та Галина Ходос, рекрутер міжнародної IT-компанії Nurd (раніше — Comodo).

Конференція з представницями кадрового відділу одеського філіалу компанії Nurd відбулася 12 жовтня. На заході HR-менеджери поділилися власним досвідом та розповіли, як сподобатися рекрутеру та отримати роботу. Зі слів Галини Ходос, процес прийняття кандидата на посаду багатоетапний, а тому можна виділити та згрупувати низку порад.

1. **Резюме**. Це попередня форма знайомства із кандидатом, тому складати його треба коректно. Перше правило: оптимальний обсяг — не більше однієї-двох сторінок, інакше рекрутер просто не зможе виокремити та запам'ятати необхідні дані. Також, якщо спеціальність передбачає добре знання англійської, краще складати резюме саме цією мовою. Таким чином менеджер одразу переконається у ваших навичках.

По-друге, для кожної вакансії розробляємо окреме резюме, бо *«Комп'ютерній фірмі, наприклад, не потрібно знати, що ви підробляли кур'єром, або навпаки, монтажну бригаду не цікавить, що ви пройшли курс веб-дизайну»*. Тому вказувати інформацію про себе треба, виходячи з конкретної вакансії.

Порада третя: *«У резюме вказуємо весь свій досвід, пов'язаний із професією. Якщо, такого немає, згадайте! Щось точно було. Навіть допомога другові з проектною роботою враховується вам на користь»*. Головне, не прикрашати власні вміння, бо під час наступних етапів спілкування з рекрутером правда вийде назовні.

2. **Співбесіда**. За словами голови HR-відділу, спілкування з кадровиком можна умовно поділити на 3 етапи: знайомство, розповідь про себе та запитання. Перший — один із найважливіших, адже при зустрічі одразу складається враження про кандидата. Враховується все: від зовнішнього вигляду до того, як людина відчиняє двері.

«Під час співбесіди не треба лукавити, — каже Галина Ходос, — *особливо про відносини з попереднім керівником. Але й не можна різко розповідати про неприємні аспекти та сварки. Рекрутер одразу відмітить це як недолік, бо наступного разу ви можете так само негативно відгукнутися й про цю компанію. Пом'якшуйте факти, але не ховайте їх. Не буває бездоганних людей, тому одразу видно, що десь ви збрехали»*.

У будь-якого HR-менеджера є набір проективних запитань. Галина Ходос розповідає, що запитання, які здаються дурними та порожніми, не є такими насправді. Рекрутер завжди має приховані наміри: він перевіряє вашу стресостійкість, реальну мотивацію працювати, командність духу. Крім цього, існують «запитання без запитань». Тобто, під час спілкування менеджер помічає вашу реакцію на різні ситуації. Тому після співбесіди він може надати повний психологічний портрет кандидата: як видала його підсвідомість.

3. **Творче завдання**. Саме тут і перевіряють, чи правду ви написали та сказали під час попередніх етапів. Якщо десь раніше ви прикрасили власні можливості, тут, за словами Галини Ходос, усе й стане на свої місця, якщо цього не сталося раніше.

Підсумовуючи, можна зазначити, що найголовніше під час складання резюме та співбесіди — бути собою, адже коли правда випливе назовні, наслідки не стануть приємними ані для рекрутера, ані для кандидата.

Анастасія Бойко

Побудуй стратегію свого майбутнього

Освіта – це важлива складова життя кожної людини, адже від цього залежить її майбутнє. Будь-які батьки хочуть, щоб їх дитина навчалась у престижному ВНЗ та досягла своїх цілей і успіху. «Моменталіст» знає, як зробити правильний вибір, що змінить майбутнє.

В цьому може допомогти директор міжнародної Школи «Study Academy» **Елізабет Нудельман**: *«Я безперервно навчалась сама, а тепер безперервно навчаю інших усьому, що вмію. Свою місію в освіті я бачу, як inspiring educator, тобто людина, яка навчає чомусь і паралельно надихає»*. Елізабет працює в сфері освіти протягом 12 років, а також є освітнім куратором, спеціалізованим психологом, перекладачем, мотиваційним тренером та inspiring educator (з англ. надихаючий педагог).

Що ж таке освіта та стратегія? На думку директорки, освіта — одна нескінченна пряма, але, як зазначає Елізабет, не завжди: *«На шляху може випасти багато труднощів і пряма може перетворитися на зигзаг або взагалі на щось незрозуміле»*. Чому цей шлях — саме пряма? Тому що ми усе життя вчимося, адже здобувати освіту ніколи не пізно. *«Питання* **"Ким ти станеш, коли виростеш?"** *раніше було актуальним тільки для дітей та підлітків, зараз воно актуальне для будь-якої сучасної людини»*, — наводить цитату улюбленого бізнес-тренера Елізабет Нудельман, — *«Кожен з нас знаходиться на на певній точці цієї освітньої прямої, тому перші 15-16 років життя можно не замислюючись витрачати на освіту»*.

Щоб розробити свою стратегію освіти, потрібно враховувати три фактори:
•Перед тим, як розробляти стратегію на будь-якому її етапі, ми повинні враховувати ресурси та освітні запити батьків. Існує чимало випадків, коли батьки говорять, що ніколи не відпустять дитину за кордон для навчання, але при цьому хочуть, щоб їх дитина вчилась у найкращому ВНЗ. Звісно, потрібно враховувати фінанси, на які розраховують батьки.
•Таланти та схильності дитини, її особисті інтереси. Це не менш важливо, адже дитина буде більш активно розвивати навички, які їй подобаються.
•Світові тенденції освіти. Якщо ви обираєте професію зараз, то не факт, що вона буде актуальною через 5-10 років.

На прикладі всім відомого кембриджського університету Гарварду можна роздивитись обов'язкові навички, що повинні мати студенти цього ВНЗ, не зважаючи на спеціальність, яку вони обирають:
• здатність виявляти проблеми без допомоги;
•вміння ставити запитання;
• вміння працювати в команді без наставників;
•здатність швидко виявляти важливі дані з маси інформації;
• вміння працювати повністю самостійно;
•здатність переконувати і відстоювати власну думку;
•здатність перетворювати інформацію у нові форми;
•здатність ведення конструктивної бесіди, не відходячи від теми;
•здатність мислити індуктивно, дедуктивно та діалектично;
•здатність вирішувати проблеми.

Також **Нудельман** представила перелік професій майбутнього, який був складений футурологами на 2050 рік: *кібер-security; дизайнер стимуляторів; біотехнолог; нано-програміст; генний програміст; інженер 3D-принтерів; менеджер по активності у соціальних мережах.*

Елізабет назвала цей перелік не просто так, адже для створення своєї стратегії освіти потрібно знати, чи актуальною буде професія у майбутньому.

Психолог також оприлюднила стратегію майбутнього:
1)Вільне володіння англійською мовою. Більшість людей погодиться, що ця навичка дуже важлива на сьогоднішній день, адже багато професій потребують знання цієї мови, та навіть, щоб вступити до ВНЗ вона також обов'язкова;
2)Розвиток та підтримка мотивації. Для кожного з нас потрібна мотивації, щоб досягти певної цілі, і в тому числі здобути вищу освіту.
3)Свідомий вибір напрямку навчання та подальшої кар'єри, профорієнтації.
4)Отримання практичних і теоретичних знань. Тобто, детальне вивчення потрібних для майбутнього предметів;
5)Розвиток навичок для життя в сучасному світі (life skills);
6)Досвід занурення в міжнародне академічне середовище. Власне, знання того, де я буду вчитися;
7)Свідомий вибір країни та закладу для подальшого навчання;
8)Підготовка до складання міжнародних екзаменів;
9)Академічна підготовка до вступу до навчального закладу за кордоном;
10)Підготовка до навчання та адаптація до життя за кордоном.

Вона розповіла, для чого ж потрібна ця освітня стратегія: *для того, щоб пряма освіти не ставала зигзагом; щоб досягти потрібного результату; щоб отримана освіта стала корисною для майбутнього.*

Американський філософ та педагог **Джон Дьюї** зазначив: *«Освіта — це не підготовка до життя. Це і є життя»*. Насамперед, потрібно себе мотивувати та прагнути досягти чогось більшого, і таким чином ти зможеш стати успішною людиною у майбутньому.

Тетяна Подольська
Фото: hsto.org

Хочете, щоб Вас почули? Дійте!

Якщо ви замислюєтеся над тим, як стати привабливим для свого оточення, запитайте себе: чи здатні ви подивитися на себе критично, виявити недоліки та докласти зусиль, щоб їх виправити? Якщо ви будете працювати над своєю помітністю і соціальними якостями, прагнути змін, то ви поліпшите свої шанси викликати захоплення й досягти успіху в бажаній сфері діяльності.

• Ставтеся до життя як до гри. Психолог **Алан Уоттс** якось зауважив, що життя – гра, найперше правило якої – вважати, що це зовсім не гра, а навсправжки. Не варто ставитися до важливих рішень і доленосного вибору несерйозно й легковажно, але варто отримувати від життя задоволення, по можливості займаючись тим, до чого справді проявляється інтерес, інакше заради чого взагалі жити?

«Встаючи вранці, ви повинні відчувати радість від того, що попереду чекає робочий день. Щоб досягти цього стану, треба до всього в житті ставитися подібним чином: навчитися робити тільки те, що хочеться, а не змушувати себе. І не робити того, чого не хочеться. Розуміти, що подобається, а що ні», – розповідає психолог, юрист, теле- і радіоведучий **Михайло Лабковський**.

Як би не суперечливо це було, але щоб ставитися до життя як до гри, потрібно як слід покопатися в нагальних проблемах. Задавайте собі більше запитань: *«Чому мене це так хвилює?», «Чи є у мене можливість усунути проблему?», «Чи буде це хвилювати мене через тиждень?».* Аналізуючи свої емоції й пориви, людина завжди краще розуміє саму себе, як наслідок – уміє контролювати свої емоції: не позбавляється від них, а спрямовує їх у потрібне річище.

Людина, яка ставиться до життя як до гри, завжди щаслива й викликає в суспільства більше захоплення, ніж та, яка щомиті порпається в невирішених проблемах і страждає від тривог та нервової напруги.

• Не озирайтеся на минуле й не живіть майбутнім. Є люди, які фізично живуть у реальності, у нашому часі, але їхны думки поглинені минулим. Вони немов виринають із минулого на короткі проміжки часу, але при будь-якому зручному випадку воліють знову поринути в спогади. *«Минуле – це дуже важлива частина нашого життя. Воно буває різним. Там є і хороше, і погане. Але найважливіше, що є в нашому минулому – це досвід. Будь-яка подія з нашого минулого зберігає в собі ресурс або урок»*, – вважає психолог **Валерія Алексєєва**, радячи поглянути на минуле по-новому.

До приємних спогадів важливо й потрібно звертатися, коли людині потрібен ресурс. У хвилини непевності в собі можна подумки повернутися в ту ситуацію, де вдалося зробити те, що здавалося неможливим, що гарантує почуття віри у свої сили. Що стосується неприємних спогадів із минулого, то завдання людини– зрозуміти, який урок вони в собі несли та більше не наступати на ті ж граблі. Трапилась неприємність? Зробіть висновки й спокійно живіть далі. А ось майбутнє залежить від того, що людина зробить сьогодні, адже сьогодні – це саме той момент, на який можна вплинути.

Людина, яка живе сьогоднішнім днем, – організована, відповідальна й надійна. Такі особистості завжди викликають у суспільства більше довіри, бо вони не посилаються на минуле й не обіцяють у майбутньому.

• Проявляйте гнучкість і вірте в себе. Запорука успіху – намагання долати свої упередження; вирішення завдань, які підкидає життя; погляд на перешкоди як на можливості для того, щоб отримати новий досвід. Але часто суспільство забуває, що має достатню кількість ресурсів, щоб самостійно впоратися із завданнями й проблемами. Слід тільки звернутися до них і навчитися правильно використовувати.

Максим Горький писав: *«Тільки людина, насичена вірою в себе, здійснює свою волю, прямо впроваджуючи її в життя»*. Отже, не варто боятися приймати непрості рішення й підтверджувати їх діями. Потрібно завжди бути готовим до радикальних змін у житті, тому що саме вони необхідні для того, щоб рухатися вперед.

Впевнені у власних силах люди не керуються ряснотою марнослів'я, мають звичку бути цілеспрямованими та наполегливими, що дає їм можливість реалізовуватися, зміцнюючи свою репутацію в суспільстві.

Катерина Голинська

А ти впізнав себе?

Майже в кожної людини була або є така прекрасна пора в житті як студентство. Цей період приносить безліч веселих моментів. Більшість спогадів пов'язано саме з одногрупниками – людьми, яких ти бачиш майже кожного дня і до яких встиг звикнути. Є яскраві особистості, поведінку, манери і звички яких встигли створити їм певний типаж, знайомий усім. «Моменталіст» пропонує розглянути таку типологію особистостей:

Людина-енциклопедія

Ця персона знає відповіді на всі запитання. Складається враження, що вона зберігає в пам'яті всю бібліотеку Конгресу. На парі її рука завжди знаходиться у вертикальному положенні, даючи зрозуміти, що запитання на будь-яку тему – не перешкода. Усі викладачі пам'ятають це обдароване обличчя, тому що воно є постійним гостем першої парти й вичікує момент, коли зможе продемонструвати всім свої знання. Така людина немає конкурентів, бо в більшості одногрупників миготять думки про те, що немає сенсу у виконанні домашнього завдання, адже людині-енциклопедії у відповідях немає рівних.

Людина-фантом

На парах це «нечастий гість». І побачити його раз на місяць – уже свято. Він може старанно вдавати, що розуміє матеріал і привітно кивати викладачеві, але в думках буде судорожно пригадувати ім'я педагога, якого бачить чи не вперше. Він може відвідувати університет для дружньої зустрічі з одногрупниками, щоб обговорити нагальні справи на перерві за чаш кою кави. Мабуть, якась невідома сила перешкоджає таким студентам з'являтися на парах і вивчати весь заданий матеріал.

Дівчина-косметичка

Іноді, подивившись на студенток, складається враження, що ми знаходимося не в університеті, а на Каннському кінофестивалі. Передній двір перетворюється на місце для фотосесій, а подружки модниць стають професійними фотографами, намагаючись обрати вдалий ракурс. Коридор виступає в ролі червоної доріжки, де можна спо стерігати виходи красунь. Сумки у дівчат більш схожі на косметички, в яких можна загубитися в пошуку необхідних атрибутів для підтримки краси, але аж ніяк не конспектів та посібників для навчання.

Активіст

Жоден захід в стінах університету не обходиться без його присутності. Ім'я цієї людини числиться в списках усіх спілок, гуртків й організацій. Він із радістю погоджується на всі пропозиції взяти участь у будь-яких університетських виступах, тому особа цього студента знайома всім і кожному. Навіть не можна чітко визначити, хто він: комік, інтелектуал або спортсмен. Іноді навіть закрадаються сумніви: «А чи не є він нащадком Гая Юлія Цезаря?»

Халявщик

Головне запитання цього персонажа – «А ти зробив домашнє завдання?». Якщо ви сопартники, то твій зошит автоматично стає його власністю. Найчастіше, як тільки він приходить до університету, то починаються пошуки жертви, яка систематично виконує всі завдання, щоб скористатися її роботою. Потім він технічно починає експлаутувати чужу працю або під час перерви, або на початку відповідної пари. Як не дивно, у цієї людини завжди все добре з оцінками, хоча зазвичай ти бачиш його зануреним в екран телефону, коли він перевіряє наявність повідомлень в соціальних мережах. Ну, що сказати – спритність рук і ніякого шахрайства.

Підсумувавши, можна лише констатувати, що студентські роки прекрасні, адже завжди можна знайти привід для веселощів і жартів, а в цьому допомагають такі прекрасні і по-своєму цікаві люди як одногрупники.

Ніколь Радзіховська
Фото: promin.cv.ua

Подорож до Умані

Профком ОНУ імені І. І. Мечникова організував поїздку для студентів до Національного дендрологічного парку «Софіївка». Один з осінніх вихідних студенти провели на свіжому повітрі, насолоджуючись мальовничими краєвидами.

На початку жовтня група студентів з різних факультетів університету вирушила до Умані. Дорога була веселою, завдяки дружньому колективу, який зібрався. Під час усієї подорожі майже всі співали та жартували один з одним. Студенти з нетерпінням чекали на приїзд — приблизно за 4 години усі прибули до парку.

В деяких студентів виникло запитання: чому парк отримав саме таку назву? Виявилось, що це був подарунок від Станіслава Потоцького для Софії в знак безмежної любові до неї. Через це він отримав назву «Софіївський».

Саме восени «Софіївка» постає в широкій палітрі барв. У парку панує атмосфера натхнення, відпочинку, любові. Безмежна кількість доглянутих квітів, дерев, кущів привернули до себе увагу своєю красою. На зеленій галявині студенти трішки відпочили, влаштувавши собі невеликий пікнік. Погода була неймовірно тепла у цей день. Мандруючи парком, наша група опинилася біля озера й відчула себе ніби у казці. Через деякий час там з'явилися лебеді, які без страху підпливали до відвідувачів й отримували щось смачненьке. Вдосталь наївшись, вони хизувалися своєю красою, надаючи можливість сфотографувати себе якомога ближче.

Ознайомившись із парком, студенти почали використовувати вільний час: деякі фотографували найкращі місця, інші — купували сувеніри.

Вечір дуже швидко наближався й настав час вирушати додому. Ця подорож познайомила між собою студентів із різних факультетів і надала більше сил і енергії для засвоєння нових знань. Майже кожен відпочивший у цьому місці сподівається відвідати його знову.

Анна Стебловська
Фото: Анастасія Трегуб

Яблуневий вікенд

Наприкінці вересня в одеському парку імені Горького відбувся « Яблуневий вікенд» – фестиваль здорового сімейного дозвілля.

На території була організована ярмарка. Одеськими майстринями були зроблені милі іграшки для дітей, в'язані шарфи та рукавички, витончені прикраси для дівчат. Кондитери приготували для відвідувачів фестивалю яблуневі штруделі, різноманітні тістечка, карамелізовані яблука, імбирні пряники, смузі, фреші, фруктові салати та інші смаколики.

На території парку було декілька зон. У зоні мистецтва на малечу чекали майстер-класи з малювання, ліпки, а в зоні здоров'я спеціалісти розповіли про користь яблук. Недарма їх називають плодами здоров'я, адже вони містять вітаміни С, В1, В2, Е, а також калій і марганець. Яблука використовують не тільки для профілактики простудних захворювань, але і для лікування важких недуг, таких як злоякісні утворення. Достатня кількість калію допомагає стабілізувати кров'яний тиск, ну а кальцій необхідний для зміцнення зубної емалі й кісткової тканини.

Також на фестивалі були створені яскраві та креативні фотозони в яблуневому стилі. Найбільше маленьким відвідувачам та їхнім татусям сподобалася середньовічна зона, адже там на них чекали обладунки для лицарів, мечі, сокири та можливість постріляти з лука.

Фестиваль був організований за підтримки адміністрації Малиновського району, Благодійного фонду ім. Святого Григорія Покровителя та дирекції парка імені Горького.

Дар'я Гіцман
Фото автора

Куди піти у листопаді?

Закінчується вже другий місяць пори пожовклого листя. У холодні вечори музика завжди може підняти настрій, тому «Моменталіст» підготував для вас низку заходів, які можна відвідати в листопаді. Саме там ви зможете гарно провести час, повеселитися душею й тілом.

Що? *Концерт Thomas Mraz.*
Де? *More Music Club. Вул. Польська, 12.*
Коли? *14 листопада. 20:00.*
Ціна? *Від 350 грн.*

Що? *Концерт PIANOБОЙ.*
Де? *Театр музкомедії. Вул. Пантелеймонівська,3.*
Коли? *29 листопада. 19:00.*
Ціна? *Від 350 грн.*

Що? *Концерт MOZGI.*
Де? *Palladium. Італьянський б-р, 4.*
Коли? *24 листопада. 23:50.*
Ціна? *Від 500 грн.*

Що? *Концерт THE HARDKISS.*
Де? *Театр музкомедії. Вул. Пантелеймонівська,3.*
Коли? *19-20 листопада. 19:00.*
Ціна? *Від 300 грн.*

Що? *Концерт #2Маши.*
Де? *Palladium. Італьянський б-р, 4.*
Коли? *10 листопада, 23:59.*
Ціна? *Від 300 грн.*

Що? *Концерт STAGE ROCKERS.*
Де? *Palladium. Італьянський б-р, 4.*
Коли? *23 листопада. 23:59.*
Ціна? *Від 300 грн.*

Що? *Концерт Dan Balan.*
Де? *Одеський національний академічний театр опери та балету. Провулок Чайковського, 1.*
Коли? *5 листопада, 19:00.*
Ціна? *Від 300 грн.*

Керівник: Мороз Галина Дмитрівна
Редактор: Катерина Голинська
Коректор: Анастасія Бойко
Дизайн та верстка: Леонід Можегов

Журналісти:

Анастасія Бойко
Катерина Голинська
Юлія Виноградова
Анна Стебловська
Леонід Можегов
Ніколь Радзіховська
Вікторія Гапчук
Олександра Завеліон
Давид Батищев
Дар'я Гіцман
Тетяна Подольська